

Sökandena gör också gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller förordning (EG) nr 1/2003 genom att missbedöma varaktigheten av de överträdelse som sökandena påstås ha gjort sig skyldiga till och i synnerhet genom att slå fast att de deltog i en enda fortlöpande överträdelse från och med den 10 mars 1998.

Vidare anför sökandena att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller förordning (EG) nr 1/2003 genom att missbedöma och kraftigt överskatta omfattningen av sökandenas individuella roller i de påstådda överträdelseerna.

Sökandena anför också att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 och/eller riktlinjerna för beräkning av böter⁽²⁾ genom att ålägga böter som är orimligt höga i relation till en samlad bedömning av de överträdelse som beskrivs i beslutet och i synnerhet genom att vid beräkningen av bötesbeloppet enligt punkterna 19 – 23 i riktlinjerna för beräkning av böter, bedöma överträdelseernas allvar på ett sådant sätt att den andel av försäljningsvärdet som ska beaktas fastställs till 16 procent.

Sökandena gör vidare gällande att kommissionen, som en följd av ovannämnd missbedömning av överträdelseernas varaktighet, även har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 och/eller riktlinjerna för beräkning av böter genom att vid beräkningen av grundbeloppet för böterna multiplicera det belopp som fastställts på grundval av försäljningsvärdet med 4,5 år.

Sökandena gör dessutom gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 och/eller riktlinjerna för beräkning av böter genom att inte beakta relevanta förmildrande omständigheter vad gäller sökandena vid fastställandet av bötesbeloppet.

Vidare anför sökandena att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller artikel 253 EG och/eller förordning (EG) nr 1/2003 och/eller riktlinjerna för beräkning av böter genom att inte använda sig av en relevant försäljningssiffra vid beräkningen av bötesbeloppet.

Sökandena gör även gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller förordning (EG) nr 1/2003 och/eller riktlinjerna för beräkning av böter genom att ålägga sökandena böter som, oberoende av vad som anförts i någon av grunderna ovan, är uppenbart oproportionerliga i relation till en samlad bedömning av omständigheterna i målet.

Sökandena gör vidare gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller förordning (EG) nr 1/2003 och/eller riktlinjerna för beräkning av böter, eftersom de böter som ålagts sökandena är orimligt höga mot bakgrund av att kommissionen har en skyldighet enligt gemenskapsrätten att behandla parter lika när den ålägger böter med tillämpning av artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003.

Sökandena gör dessutom gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet och/eller artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1/2003 samt punkt 32 i riktlinjerna för beräkning av böter genom att ålägga sökandena böter vars belopp överskrider den gräns som anges i ovannämnda bestämmelser.

Slutligen gör sökandena gällande att de böter som ålagts dem under alla förhållanden är uppenbart oproportionerliga, orimligt höga och otillbörliga och att förstainstansrätten därför bör utöva sin fulla prövningsrätt i enlighet med artikel 229 EG och artikel 31 i förordning (EG) nr 1/2003 och göra en ny bedömning av bötesbeloppets storlek, varvid den bör besluta om en väsentlig nedsättning av detta belopp.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpningen av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

⁽²⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som dömts ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).

Talan väckt den 18 februari 2009 – Compagnie de Saint-Gobain mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-73/09)

(2009/C 102/39)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Compagnie de Saint-Gobain (Courbevoie, Frankrike)
(ombud: advokaterna P. Hubert och E. Durand)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

som inträffat innan dessa riktlinjer trädde i kraft och som avslutats före den dagen.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— Åsidosättande av artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 och av proportionalitetsprincipen, eftersom det inte fanns något återfall som kunde beaktas.

— ogiltigförklara kommissionens beslut K(2008) 6815 slutligt om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 EES (Ärende COMP/39.125 – Bilglas) och motiveringen till detta beslut samt att dra de konsekvenser som uppkommer med avseende på bötesbeloppet,

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

(²) Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).

— i andra hand minska det bötesbelopp som ålagts företagen i Saint-Gobaingruppen, oavsett om beslutet kan anses vara riktat till Compagnie de Saint-Gobain, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar genom förevarande talan delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2008) 6815 slutligt av den 12 november 2008 i ärende COMP/39.125 – Bilglas, genom vilket kommissionen konstaterade att vissa företag hade överträtt artikel 81.1 EG och artikel 53.1 i Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet genom att dela upp avtal om leverans av bilglas mellan sig samt samordna sin prispolitik och leveransstrategi på den europeiska marknaden för bilglas.

Talan väckt den 18 februari 2009 – Frankrike mot kommissionen

(Mål T-74/09)

(2009/C 102/40)

Rättegångsspråk: franska

Till stöd för sin talan har sökanden åberopat fyra grunder avseende följande:

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och B. Cabouat)

— Åsidosättande av artikel 23 i förordning (EG) nr 1/2003 (¹) och av principen om att straff skall vara individuella, eftersom det angripna beslutet riktades till Compagnie de Saint-Gobain i egenskap av moderbolag för företaget Saint-Gobain Glass France SA, trots att det förstnämnda inte personligen och direkt hade deltagit i överträdelsen.

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

— Bristande motivering, åsidosättande av artikel 23.2 i förordning nr 1/2003 och av principen om att straff skall vara individuella, eftersom kommissionen inte visade att hela den konsoliderade omsättningen för Saint-Gobaingruppen kunde utgöra underlag för sanktionsåtgärden.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och förbudet mot retroaktiv tillämpning, eftersom kommissionen tillämpade nya riktlinjer från år 2006 om beräkning av böter (²) retroaktivt på omständigheter

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 december 2008 K (2008) 7820 slutligt om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) och inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ), i den mån vissa utgifter som gjorts av Republiken Frankrike till förmån för organisationer för producenter av frukt och grönsaker under budgetåren 2005 och 2006, undantas,